

**Xây dựng lại bàn thờ của Đức Chúa Trời—
Bàn thờ của lễ thiêu**

Đọc Kinh văn: Lê. 1:3-11, 13-14, 17; 6:9, 12a, 13; Dân. 28:2;

Exr. 1:2-3, 5; 3:2-3, 6a; Thi. 43:4a; Êph. 5:2; La. 12:1

I. “Họ xây dựng bàn thờ Đức Chúa Trời của Israel, để dâng của lễ thiêu tại đó, theo như đã chép trong luật pháp Môi-se, người của Đức Chúa Trời”—Exr. 3:2b:

A. Để khôi phục nhà, chúng ta cần khôi phục bàn thờ—1:2-3, 5; 3:2-3:

1. Điều đầu tiên cần được khôi phục vì nếp sống Hội thánh là bàn thờ—La. 12:1:

a. Trước khi có thể có nếp sống Hội thánh, chúng ta phải đặt mọi sự lên bàn thờ—Thi. 43:4a.

b. Chúng ta phải đặt mọi điều chúng ta có, mọi điều chúng ta là, và mọi điều chúng ta có thể làm lên bàn thờ để Đức Chúa Trời được thỏa mãn; đây là khởi đầu của nếp sống Hội thánh.

2. Nan đề là chúng ta đã từ Ba-by-lôn trở về Giê-ru-sa-lem, nhưng ở Giê-ru-sa-lem, có lẽ chúng ta vẫn giữ lại nhiều điều vì lợi ích riêng của mình; có lẽ chúng ta không dâng mọi sự lên bàn thờ vì lợi ích của Đức Chúa Trời và vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời—La. 12:1:

a. Chúng ta không nên trở về Giê-ru-sa-lem mà vẫn duy trì một đời sống như khi còn ở Ba-by-lôn.

b. Đời sống tại Giê-ru-sa-lem phải tuyệt đối vì lợi ích của Chúa.

B. Bàn thờ của lễ thiêu hình bóng cho thập tự giá của Đấng Christ—Xuất. 27:1; 40:6; Hê. 13:10:

1. Trong gia tế của Ngài, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một thân vị là Christ, và một phương cách là thập tự giá—1 Cô. 2:2:

a. Thập tự giá là trung tâm vận hành của Đức Chúa Trời trong gia tế Ngài—Ga. 1:4; 2:19-21; 3:1, 13; 5:24; 6:14.

b. Đức Chúa Trời cai trị mọi sự bởi thập tự giá và xử lí mọi sự bởi thập tự giá—Côl. 1:20-22; 2:11-15.

2. Thập tự giá là cơ sở, nền tảng, của mọi kinh nghiệm thuộc linh; mọi kinh nghiệm thuộc linh đều bắt đầu từ thập tự giá—Ga. 2:20; 6:14; 1 Cô. 2:2:

a. Để trưởng tiến thuộc linh, chúng ta cần trải qua thập tự giá hằng ngày —Mat. 10:38; 16:24; Lu. 14:27.

b. Nếu muốn có nếp sống Hội thánh đúng đắn, chúng ta cần kinh nghiệm thập tự giá—Êph. 2:14-16.

c. Qua thập tự giá, chúng ta cần trở nên không là gì, không có gì, và không thể làm gì; nếu không, những gì chúng ta là, những gì chúng ta có, và những gì chúng ta có thể làm sẽ thay thế Christ—1 Cô. 1:17-18, 23.

II. “Họ bắt đầu dâng những của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va”—Exr. 3:6a:

A. Cửa lễ thiêu tượng trưng cho Christ tuyệt đối vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời—Lê. 1:3-9:

1. Cửa lễ thiêu, hoàn toàn vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời, hình bóng cho Christ là niềm vui thích và vui thỏa của Đức Chúa Trời—Êph. 5:2.

2. Cửa lễ thiêu hình bóng cho Christ không chỉ trong việc Ngài sống đời sống hoàn hảo và tuyệt đối vì Đức Chúa Trời mà còn trong việc Ngài là sự sống để làm cho dân Đức Chúa Trời có thể sống một nếp sống như vậy—Gi. 5:19, 30; 6:38; 7:18; 8:29; 14:24; 2 Cô. 5:15; Ga. 2:19-21.

3. Cửa lễ thiêu là chính Christ, và chúng ta là một với Ngài; vì vậy, cửa lễ thiêu cũng là sự hiệp một của chúng ta với Christ—1 Cô. 6:17.

- B. Của lễ thiêu là thức ăn của Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời có thể vui hưởng và được thỏa mãn—Dân. 28:2:
1. Dù Đức Chúa Trời là toàn năng, nhưng Ngài không thể tự cung cấp thức ăn cho mình; thức ăn của Ngài phải đến từ dân của Ngài—c. 2.
  2. Christ là thức ăn của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không phải là thức ăn của Đức Chúa Trời theo cách trực tiếp; trái lại, Christ là thức ăn của Đức Chúa Trời được chúng ta phụng sự cho Đức Chúa Trời.
- C. Từ Hê-bo-rơ được dịch là “của lễ thiêu” theo nghĩa đen có nghĩa là “điều bay lên” và chỉ về điều gì đó bay lên đến Đức Chúa Trời; điều bay lên này chỉ về Christ—Lê. 1:3, 10, 14:
1. Điều duy nhất có thể từ đất bay lên đến Đức Chúa Trời là đời sống mà Christ đã sống, vì Ngài là người duy nhất sống đời sống tuyệt đối vì Đức Chúa Trời—Gi. 6:38:
    - a. Là của lễ thiêu của chúng ta, Christ hoàn toàn vì Đức Chúa Trời, tuyệt đối vì Đức Chúa Trời—4:34; 5:30; Hê. 10:8-10.
    - b. Bất cứ điều gì Chúa Jesus là, bất cứ điều gì Ngài nói, và bất cứ điều gì Ngài làm, đều tuyệt đối vì Đức Chúa Trời—Gi. 6:38; 5:17, 36, 43; 8:28; 10:25; 12:49-50.
  2. Bằng cách đặt tay lên Christ là của lễ thiêu, chúng ta được kết hiệp với Ngài—Lê. 1:4; 1 Cô. 6:17.
  3. Khi Christ sống trong chúng ta, Ngài lập lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, tức đời sống của lễ thiêu—Ga. 2:20.
- D. Của lễ thiêu là “một mùi hương vui thỏa cho Đức Giê-hô-va”—Lê. 1:9, 13, 17:
1. Các từ Hê-bo-rơ được dịch là “mùi hương vui thỏa” thật ra có nghĩa là “hương vị của sự nghỉ ngơi và vui thỏa”—c. 9.
  2. Mùi hương vui thỏa là một hương vị đem lại sự thỏa mãn, bình an, và nghỉ ngơi; một mùi hương vui thỏa như vậy là sự vui hưởng cho Đức Chúa Trời.
  3. Bởi Christ đã sống một đời sống tuyệt đối vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời, nên nếp sống của Ngài là mùi hương vui thỏa, một hương vị ngọt ngào bay lên đến Đức Chúa Trời vì niềm vui thích và vui thỏa của Ngài—Êph. 5:2.

III. Trong Lê-vi Kí, của lễ đầu tiên được nhắc đến không phải là của lễ chuộc tội hay của lễ chuộc lỗi mà là của lễ thiêu—1:3:

- A. Chúng ta cần Christ là của lễ thiêu vì tình trạng đầu tiên của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nan đề đầu tiên của chúng ta liên quan đến Đức Chúa Trời, không phải là vì vấn đề tội lỗi mà là không vì Đức Chúa Trời:
1. Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta để biểu lộ Ngài và đại diện Ngài—Sáng. 1:26.
  2. Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta để chúng ta có thể vì chính Ngài; Ngài không tạo nên chúng ta để chúng ta vì chính mình, nhưng chúng ta là con người sa ngã sống vì chính mình, không vì Ngài.
- B. Của lễ thiêu có nghĩa rằng những người đã được Đức Chúa Trời tạo nên vì mục đích biểu lộ và đại diện Ngài, không nên vì điều gì khác hơn là Đức Chúa Trời—cc. 27-28; đc. Thi. 73:25; Mác 12:30.
- C. Chúng ta cần nhận thức rằng chúng ta không tuyệt đối vì Đức Chúa Trời; và tự mình, chúng ta không thể tuyệt đối; vì vậy, chúng ta cần nhận Christ là của lễ thiêu của chúng ta—Lê. 1:3-4.

IV. Sống đời sống của lễ thiêu hàng hiến là trở nên một sinh tế sống—La. 12:1:

- A. Của lễ thiêu là hình bóng cho sự dâng mình của chúng ta, cho việc chúng ta dâng chính mình cho Đức Chúa Trời như một sinh tế sống; ý nghĩa của sự dâng mình là dâng chính mình cho Đức Chúa Trời như một sinh tế sống—Lê. 1:3-4, 8-9; 6:9, 12a, 13; La. 12:1.
- B. Của lễ thiêu hàng ngày trong Cựu Ước hình bóng rằng trong Tân Ước, chúng ta, những người thuộc về Đức Chúa Trời, nên hàng ngày dâng chính mình cho Đức Chúa Trời—Dân. 28:3-8.

C. Ngày nay, trong đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh của chúng ta cần có của lễ thiêu hằng hiến—Lê. 1:3-4, 8-9; 6:9, 12a, 13.

V. Chúng ta cần thờ phượng Đức Chúa Trời Cha bằng Christ là của lễ thiêu để Đức Chúa Trời thỏa mãn hầu hoàn thành khát vọng của Ngài—1:3, 9b; Dân. 28:2; Gi. 4:23-24:

A. Đức Chúa Trời muốn chúng ta thờ phượng Ngài bằng Christ là thực tại của mọi của lễ; các của lễ là để làm vui lòng Đức Chúa Trời và làm cho Ngài vui—cc. 23-24.

B. Sự thờ phượng đúng đắn là vấn đề làm thỏa lòng Đức Chúa Trời bằng Christ là của lễ thiêu—1 Phi. 2:5; Gi. 4:34; 5:30; 8:29:

1. Khi chúng ta thờ phượng Cha bằng Christ là thực tại của của lễ thiêu, một mùi hương vui thỏa cho Đức Chúa Trời sẽ bay lên đến Ngài để làm Ngài thỏa mãn—Lê. 1:9; Gi. 4:23-24.

2. Vì Đức Chúa Trời thỏa lòng với việc chúng ta dâng Christ là thực tại của của lễ thiêu lên cho Ngài, nên Ngài sẽ đáp lại chúng ta bằng sự chấp nhận ngọt ngào; đây là ý nghĩa của của lễ thiêu—Dân. 28:2.